

kreds (Borghjerg) nu anbefaler at stemme imod denne Ændring. Saa vidt jeg ved, var det Parti, som det ærede Medlem tilhører, i Fjor fuldt ud enigt med os om, at vi skulde den Vej ud, nemlig se at faa taget lidt fra Sukkerfabrikkerne og givet til Sukkerroedyrkerne. Det er kun det, der er sket, og da det, efter min Mening, er en adskillig retfærdigere Fordeling end den, der var foreslaaet i Fjor, skal jeg anbefale at stemme for det af Finansministeren stillede Ændringsforslag under Nr. 36.

Borghjerg: Jeg skal ikke, skønt der var nogen Anledning til det — men det vilde være imod Finansministerens Henstilling — komme ind paa en egentlig Debat om Sukkerafgiftsloven, men kun sige til det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen), at hvad vi fra vor Side i Fjor i Udvalget arbejdede paa, var ganske vist et lignende Formaal som det af ham omtalte, men det var helt andre Veje, vi anbefalede. Det ærede Medlem vil godt kunne huske et Forslag, der fremkom fra min Side i Udvalget, men som ikke kunde vinde Stemningen for sig og derfor ikke blev fremmet, det gik i en helt anden Retning. Det vilde være meget ønskeligt, hvis man kunde varetage Sukkerroedyrernes Interesse paa Fabrikernes Bekostning, men jeg kan ikke erkende, at man gør det ved det Forslag, her er stillet. Jeg tror overhovedet, hvis man ikke vil gaa den Vej, vi i Fjor fra vor Side antydede, det bliver meget vanskeligt at gavne Roedyrkerne paa Fabrikernes Bekostning. Jeg tror, det er en uløselig Opgave. Hvad der her foreligger, er faktisk en Forhøjelse af Sukkerbeskyttelsen og derved af Sukkerbeskatningen, og derfor maa vi fra vor Side stemme imod det.

N. P. Jensen: Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghjerg) vilde have Ret, hvis vi skulde betragte det foreliggende Forslag om Toldafgifterne, saaledes som det her foreligger, som et isoleret Forslag, thi her fremtræder det som en Forhøjelse efter 4 Aar — ikke i Forhold til de første 4 Aar — men det ærede Medlem maa huske, at det staar i uløselig Forbindelse med Sukkerafgiftsloven, som vi i Øjeblikket ikke debatterer. Men naar det ærede Medlem nu sammenligner de to Ting, vil det ærede Medlem sikkert give mig Ret i, at der er sket det, som det ærede Medlem vilde anse for ønskeligt, at vi tage fra Fabrikkerne og

give til Sukkerroedyrkerne, det er ganske sikkert det, der er sket. Det er rigtigt, at isoleret taget — hvad jeg mener, man ikke har Lov til — vil det være en Forhøjelse, men sammenholdes det med det andet Lovforslag, hvor vi faa en Nedgang af Afgiften paa forskellige Punkter, som jeg ikke nærmere skal komme ind paa, betyder det sikkert ikke en Forhøjelse af Sukkerbeskyttelsen. Det betyder kun den anden Fordeling.

Bjerre: Det ærede Medlem, som nu satte sig, sagde, at han havde søgt at fordele Nedgangen saa meget som muligt, ja han sagde oven i Købet, at den omtalte Fabrik i Larsbjørnsstræde ogsaa havde faaet noget, men lige det modsatte er Tilfældet. I Fjor skulde den svare 5,5, i Aar 5,9, mens Sukkerfabrikkerne i Fjor skulde betale 5,2 og i Aar 4,95. Naar man saaledes er gaaet imod Fabrikken paa to Maader, hvor kan man saa sige at man har givet den noget af den Del, man nu giver Sukkerroedyrkerne! Nej, skønt jeg er imod Landbrugsbeskyttelse, maa jeg sige, at det ikke kommer Sukkerroedyrkerne til gode. De faa ikke mere for Sukkerroerne, selv om de maaske faa noget mere af Fabrikernes Overskud. (Afbrydelse). Det bliver det samme, bliver der sagt fra anden Side. Ja, det kommer an paa det. Der gaar da først fra til Forrentning, til Henlæggelse til Reservefond, Tantiemen o. s. v., saa hvor meget de saa faa, bliver en anden Sag. Men hvis man søger, idet man forhindrer denne Fabrik i at indføre Varer fra Udlandet, at gøre det dyrere, tabe de noget af deres Avance. Den eneste, der faktisk har Fordel af det, er Fabrikken i Nykøbing paa Falster. Naar vi for dens Skyld give Finanskassen et Tab i Indtægt, kan jeg finde mig i det, men saa maa man ogsaa tage Hensyn til den anden Fabrik, der i alle Tilfælde er bleven uretfærdigt behandlet.

Rasmus Hansen: Det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (N. P. Jensen) paastod bestemt, at det, der her forelaa, ikke var en Forhøjelse af Beskyttelsen, men saa ved jeg ikke, hvordan denne Sag skal forstaaes. Saa er det vist det ærede Medlem, der ikke har forstaaet selve Ændringsforslaget. Jeg skal gøre opmærksom paa et Faktum, som enhver kan forstaa. Naar Folketinget har vedtaget, at Sukker, der indføres til Raffinaderibrug, kun skal svare en Indførselstold af 5,5 Øre